

ΝΙΚΑΙΤΗ ΚΟΝΤΟΥΡΗ : "Ήρθε η στιγμή, να ανέβουν στην σκηνή βαθιά ανθρώπινα έργα" (ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΛΟΥΝΑΣΑ 6-9 Απριλίου)

April 1, 2017 by by Μαρία Μαυρίδου

Το «**Χορεύοντας στη Λούνασα**», είναι ένα έργο του **Μπράιαν Φρίελ**, που μιλά στην καρδιά των ανθρώπων. Σκιαγραφεί τα όνειρα, τις προσδοκίες, τις μικρές, απλές στιγμές χαράς και τις μεγάλες λύπες της καθημερινής ζωής. Είχα τη χαρά να παρακολουθήσω αυτή την προσεγμένη συμπαραγωγή των **ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης & Ιωαννίνων**, σε σκηνοθεσία **Νικαίτης Κοντούρη**, στη φιλόξενη Αίθουσα Τέχνης του ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης και την εντυπωσιακά μεγάλη σκηνή της. Μια παράσταση που ανεβαίνει στη **Μικρή Σκηνή του Θεάτρου της Μονής Λαζαριστών, 6-9**

Απριλίου.

Τα μοναδικά σκηνικά και κοστούμια του **Γιώργου Πάτσα**, σε ταξιδεύουν με τον πλέον πειστικό τρόπο, στον χρόνο και τον χώρο και δένουν αριστοτεχνικά, με τον υπέροχο φωτισμό, υπηρετώντας την σκηνοθετική άποψη της **Νικαίτης Κοντούρη** (με την οποία είχα την ευκαιρία να συζητήσω), δίνοντας σε κάθε σκηνή την αίσθηση ενός ζωντανού πίνακα. Η ατμόσφαιρα της εποχής, η καθημερινότητα και η ιρλανδική κουλτούρα των γυναικών που ζουν στο αγροτόσπιτο, όπου και εκτυλίσσεται η ιστορία, την οποία αφηγείται με νοσταλγία ο **Μάικλ (Δημήτρης Φουρλής)**, ανατρέχοντας στο 1936 και τις αναμνήσεις του, ως επτάχρονου αγοριού, συμπληρώνεται από την παραδοσιακή μουσική του τόπου τους και τον χορό. **Τον χορό, που είναι το ξέσπασμα στη λύπη τους, η κραυγή στην απόγνωσή τους και η έκφραση της χαράς τους. Παρηγοριά και διέξοδος ένα χαλασμένο ραδιόφωνο και η δύναμη που διεκδικούν τη ζωή, καρφώνοντας με δύναμη τα πόδια στη γη, για να ξορκίσουν τα βάσανα και τις αντιξοότητες της.**

Χορεύοντας στη Λούνασα - συμπαραγωγή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης και ...

“ Είδα για πρώτη φορά, το **Χορεύοντας στη Λούνασα** του **Μπράιαν Φριελ**, το '94 στο Παρίσι, στο πλαίσιο ενός θεατρικού φεστιβάλ αφιερωμένου στην Ιρλανδία και τους δημιουργούς της. Με γοήτευσε η στάση ζωής αυτών των γυναικών της ιρλανδικής υπαίθρου την περίοδο του '30, εν μέσω οικονομικής κρίσης, αστικοποίησης και εκβιομηχάνισης, **σε ένα έργο που η τσεχωφική του δομή και η εξέλιξη ρόλων, του προσδίδει τη διαχρονικότητα ενός κλασσικού**

αριστουργήματος.

Με τον θάνατο του Φρίελ, ξαναζωντάνεψε το ενδιαφέρον για τα έργα του και η πρόταση της **Ελένης Δημοπούλου**, καλλιτεχνικής διευθύντριας του ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης, να σκηνοθετήσω αυτή την συμπαραγωγή με το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων, μου έδωσε την ευκαιρία, να κάνω ένα μεγάλο όνειρό μου πραγματικότητα» λέει η σκηνοθέτης **Νικαίτη Κοντούρη**, στη συνάντησή μας.

« Ήρθε επιτέλους η στιγμή να φύγει ο τρόμος για το συναίσθημα και να ανέβουν στην σκηνή βαθιά ανθρώπινα έργα που η απλότητα των νοημάτων τους και η αλήθεια των χαρακτήρων τους, να αποτελεί πρόκληση για κάθε καλλιτέχνη, αγγίζοντας την ψυχή του θεατή. Η επικέντρωση των τελευταίων χρόνων, στους «δρόμους» και τις φόρμες του κεντροευρωπαϊκού θεάτρου έδωσε σίγουρα πολλά, όσον αφορά στην ψύχραιμη αντιμετώπιση ηρώων και καταστάσεων και την εσωτερικότητα των ρόλων, αλλά τίποτα δεν μπορεί να ξεπεράσει τις δονήσεις και την σταθερή αξία των κλασικών έργων » συνεχίζει.

« **Οι ρίζες και η παράδοση είναι ο συνδεδετικός κρίκος των ανθρώπων.** Είναι όπως όταν μαζευόμαστε σε μια γιορτή και κάποιοι χορεύουν βαλς, κάποιοι τανγκό ή κάποιον άλλο χορό, αλλά όλοι μαζί σηκωνόμαστε και ενώνουμε τα χέρια, όταν ακούσουμε καλαματιανό. Δουλεύοντας τη μετάφραση είχα πάντα στο μυαλό μου, πώς θα μπορέσει αυτό να αποδοθεί σκηνοθετικά και αυτό με βοήθησε να έχω από την αρχή σαφή εικόνα, πού και πώς θέλω να το πάω, κάτι πολύ χρήσιμο, όσον αφορά στις κατευθύνσεις που έδωσα στη συνέχεια στους ηθοποιούς, η ποιότητα των οποίων, έχει δικαιώσει τις επιλογές μου.

Στους δύσκολους καιρούς που περνά το θέατρο που έχει πληγεί από την οικονομική κρίση, η οποία έχει εκμηδενίσει την μεσοαστική τάξη που ήταν κατά κύριο λόγο το κοινό μας, πλήττοντας το ελεύθερο θέατρο, είναι ευτυχές που έχει μείνει παρακαταθήκη από τα προηγούμενα χρόνια η υποδομή στα περιφερειακά θέατρα, τα οποία με το κατάλληλο δυναμικό, μπορούν ακόμη να προσφέρουν έστω και με δυσκολίες, παραγωγές όπως το « Χορεύοντας στη Λούνασα ». Μια παράσταση που μοιραζόμαστε, **6- 9 Απριλίου**, μαζί σας στη Θεσσαλονίκη, στο **Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών, φιλοξενούμενοι από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος**».

– Είστε από τους λίγους της γενιάς σας, που επέλεξαν να σπουδάσουν στη Νέα Υόρκη. Τι σας ώθησε σε αυτό και πως προσγειωθήκατε στην ελληνική πραγματικότητα;

« Είμαι ηπειρώτισσα στην καταγωγή και το ανήσυχο πνεύμα των προγόνων μου, με οδήγησε αποφοιτώντας στα 25 μου από την νομική και τη σχολή του Εθνικού, να φύγω για να σπουδάσω και να δουλέψω για έξι χρόνια εκεί, που θα μπορούσα να ανοίξω τους ορίζοντές μου και να φύγω καλλιτεχνικά από την πεπατημένη. Πέραν από τις πολύτιμες γνώσεις, την εμπειρία και τους πολύ καλούς φίλους, εισέπραξα την αποδοχή και θαύμασα την απλότητα και την σεμνότητα ιερών τεράτων του χώρου, που χωρίς ίχνος σνομπισμού και αλαζονείας, ήταν πρόθυμοι να μοιραστούν τη γνώση και την εμπειρία τους, κάτι που με εξέπληξε ευχάριστα και ήταν μάθημα ζωής.

Η νοσταλγία για τη μητέρα, την πατρίδα και τους φίλους όμως νίκησε. Γύρισα και το master μου, πάνω στην οργάνωση παραγωγής με μηδενικό budget, ήταν το εισιτήριο συνεργασίας μου με τον **Γιάννη Χουβαρδά**. Ζήσαμε στην πορεία την ευτυχή συγκυρία των επιχορηγήσεων επί Θάνου Μικρούτσικου, που ήταν μεγάλη βοήθεια αλλά από την άλλη έφεραν πολλά ξένα ονόματα στην Ελλάδα, χωρίς αντίστοιχα να προωθηθούν δουλειές και καλλιτέχνες στο εξωτερικό. Σήμερα το θέατρο αιμορραγεί και καλλιτεχνικές προτάσεις υψηλού επιπέδου που γίνονται από ανθρώπους της τέχνης, οι οποίοι παρά τις αντιξοότητες κρατούν άσβεστη τη

φλόγα μέσα τους γι αυτό και σέβονται τον θεατή, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση η **Ελένη Δημοπούλου**, είναι όαση αισιοδοξίας και έμπνευση δημιουργίας. **Το θέατρο είναι για μένα ηδονή και οι ηθοποιοί ήρωες. Πραγματικά τους θαυμάζω».**

Στο τρίτο κουδούνι, ο Μάικλ, στην άκρη της σκηνής, ξεκινά την αφήγησή του.

Ακούστε τον! Θα φύγετε, με μια γλυκιά αίσθηση στην καρδιά σας.

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΛΟΥΝΑΣΑ

«Χορεύοντας στη Λούνασα» του Μπράιαν Φρίελ

Πέμπτη 6, Παρασκευή 7, Σάββατο 8 και Κυριακή 9 Απριλίου στις 9.00μ.μ.

στο Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Νικαίτη Κοντούρη

Δραματουργική συνεργασία: Ελένη Μολέσκη

Σκηνικά-κοστούμια: Γιώργος Πάτσας

Επιμέλεια κίνησης: Αγνή Παπαδέλη-Ρωσσέτου

Σύνθεση ήχων-μουσική επιμέλεια: Δημήτρης Ιατρόπουλος

Φωτισμοί: Ζωή Μολυβδά-Φαμέλη

Βοηθός σκηνοθέτη, βοηθός παραγωγής: Ελένη Μολέσκη

Βοηθός σκηνογράφου: Βενετία Νάση

Διανομή

Μάικλ: Δημήτρης Φουρλής

Κέιτ: Γιολάντα Καπέρδα

Μάγκι: Θάλεια Γρίβα

Άγκνες: Σοφία Βούλγαρη

Ρόουζ: Λίνα Φούντογλου

Κρις: Σοφία Αντωνίου

Τζέρι: Δημήτρης Ντάσκας

Τζακ: Δημήτρης Ναζίρης

Φωτογραφίες: Σάκης Αναστασόπουλος

Trailer: Αντώνης Morgan Κωνσταντουδάκης

Συμπαγωγή ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης & Ιωαννίνων

Προπώληση εισιτηρίων

Ηλεκτρονικά, μέσω της σελίδας:

<https://www.viva.gr/tickets/theater/mikri-skini-monis-lazaristwn/xoreuontas-sth-lounasa/>

Τηλεφωνικά, καλώντας στο 11876

Καταστήματα: Public, SEVEN SPOT, RELOAD, Media Markt, Ευριπίδης Βιβλιοπωλεία

Εκδοτήρια του ΚΘΒΕ και τηλεφωνικά στο 2315.200.20

Πληροφορίες - Κρατήσεις: Εκδοτήρια του ΚΘΒΕ, πληροφορίες στο 2315.200.20

Τιμές εισιτηρίων

12€ Κανονικό, 8€ Μειωμένο (Φοιτητικό/Ανέργων)

Like 137

Share

2

■ Θέατρο, Παραστάσεις, Συναντήσεις, Συνεντεύξεις

< Θ. «Δημήτρης Ροντήρης»: ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ω

> Στων Άγιων τα νερά Live στη Σφίγγα

[Ποιό είμαστε](#)

[Προβληθείτε στο Art and Press](#)

[Επικοινωνία](#)

Archives

Select Month

Copyright © 2017 · GeneratePress